

DE GEVECHTEN BIJ CZERNOWITZ.

Uit de courantenberichten blijkt, dat de strijd tusschen Centralen en Russen in de omgeving van Czernowitz thans met volle hevigheid weder is ontbrand. — Czernowitz is de hoofdstad van het Oostenrijksche kroonland Boekowina en ligt aan de bevaarbare Proeth en aan den spoorweg van Lemberg naar Jassy. In de nabijheid der stad verheft zich de berg Cecina, in de geschiedenis bekend door een gevecht tusschen de Polen en de Moldaviërs. — Op deze pagina brengen wij een viertal foto's, genomen op dit gevechtsterrein. Links: Een brandend dorp aan de Dnjester. Rechts: Gezicht op een in brand geschoten dorp, terwijl Duitsche soldaten trachten zooveel mogelijk te redden.

Omdat hij niet meer haten kon

SCHETS VAN PIERRE LILS

De blinde aan het orgel brak midden in een koraal af en keerde zich naar zijn zuster, die, in een donkeren hoek van het slechts door de kaarsen op het harmonium verlichte vertrek, op den grond over een koffer met brieven gebogen zat.

DE GEVECHTEN BIJ CZERNOWITZ.

Duitsche en Oostenrijksche officieren slaan vanuit een achter de strijdlinie gelegen dorp, het verloop van den slag bij Czernowitz gade.

DE GEVECHTEN BIJ CZERNOWITZ.

De troepen der Centralen passeeren op hun marsch naar het front een dorp achter Czernowitz.

„Vergeet vooral niet te zeggen wanneer het tijd is om te gaan," klonk zijn stem mat door de kamer.

„Ja, ik let wel op. Eerder dan een half uur vóór het begin van de kerk behoeven wij niet weg te gaan," antwoordde het meisje, zonder op te zien.

De blinde speelde verder.

Zijn zuster in den donkeren hoek van het vertrek, ging steeds voort met brieven te verscheuren of voorzichtig uit te strijken op andere, die reeds op tafel lagen. Het gekraak van het papier scheen den blinde in zijn spel te storen. Weer hield hij op.

„Wat doe je daar toch eigenlijk?" vroeg hij, zich half omdraaiende.

„Ach", en haar stem klonk als half onwillig, „Mama heeft mij gevraagd de bij elkaar gebonden brieven te verbranden en de losse te sorteeren. Zij was altijd van plan geweest het zelf te doen, maar je weet hoe onverwachts haar einde gekomen is . . . ."

Zij hield een oogenblik stil en ging dan, met een bijna vertwijfeld gezicht verder: „Ik moest moeder beloven de bij elkaar gebonden brieven niet te lezen, omdat zij ons slechts onaangename dingen konden zeggen. Maar nu vind ik geen bundel bij elkaar gebonden brieven. Wel een bandje. Ik geloof dat de bedoelde brieven zijn losgeraakt en bij de andere gekomen zijn. Wat zal ik nu beginnen? Ik moet ze nu allemaal òf lezen òf verbranden!"

Beiden zwegen zij een poos. De zuster streek de brieven op de tafel glad en zei daarna, terwijl haar hand erop rusten bleef:

„Ik zou ze het liefste maar allemaal verbranden."

Haar stem klonk angstig, als van iemand die weet dat hij iets vreeselijks zal ontdekken.

De blinde gaf geen antwoord. Hij trommelde met zijn vingers op de houten kast van het orgel. Dan zeide hij:

„Het is natuurlijk lastig om te zeggen hoe men hierin naar Mama's zin handelen moet. Maar alles verbranden zou ik niet doen, want ik geloof dat er onder de overige brieven documenten zijn, die Mama voor ons bewaard wilde weten."

Zij wisten niet wat te doen. Ieder voor zich overlegde en dacht over de beide mogelijkheden, òf alles te verbranden òf alles te lezen, maar zonder tot een oplossing te geraken.

„En bovendien," zei de blinde met plotselinge zekerheid, „wij weten allebei, wie en hoe Mama geweest is. Ik geloof niet, dat wij uit die brieven iets ervaren kunnen dat onze herinnering aan haar ook maar eenigszins . . . ."

„Dàt geloof ik ook niet," viel de zuster hem in de rede, „maar toch ben ik een beetje huiverig al die dingen te lezen. — Uit nieuwsgierigheid doe ik het in geen geval. . . . ."

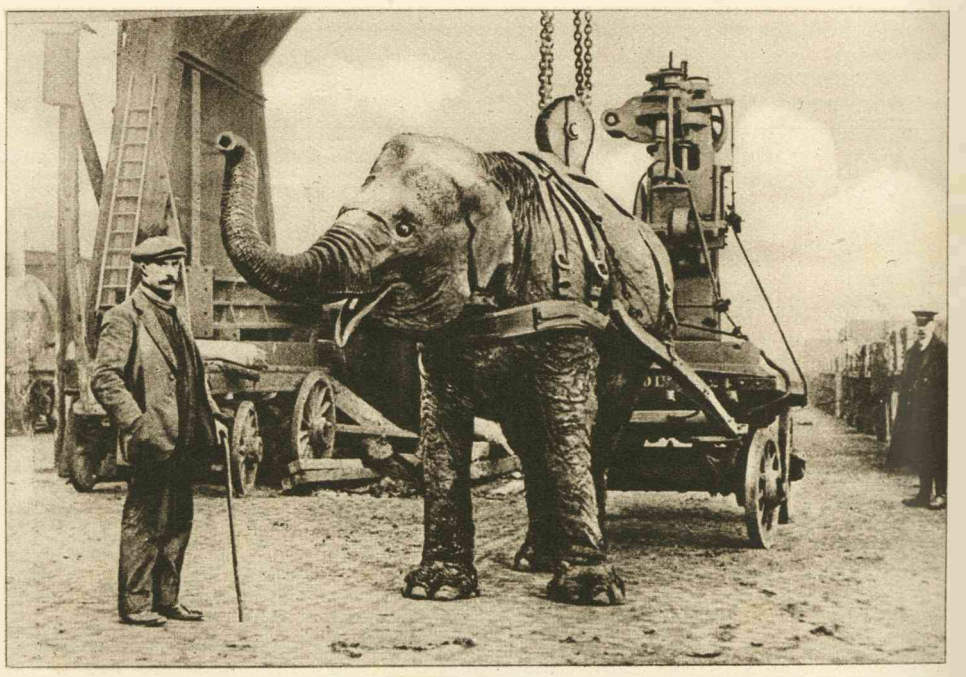
Aarzelend ging zij voort brief voor brief na te zien. Zij trachtte op het eerste gezicht slechts zooveel te lezen, als noodig was, om te zien of zij verder lezen zou of niet. Daarbij vreesde zij steeds, het gevoel van haar doode moeder te krenken. Het was haar of twee oogen, die van haar moeder, op haar gericht waren . . . .

„Ach toe, Arnold," vroeg zij, „help mij de brieven sorteeren. Kom hier bij mij zitten. Ik heb op den grond niet de noodige ruimte ervoor. Als jij mij helpen wilt, dan schuif ik de tafel bij den koffer met brieven en dan zal ik jou de brieven aanreiken en zeggen bij welk stapeltje op de tafel je ze leggen moet. Dan ben ik er gauw mede klaar," liet zij

DE STRIJD TUSSCHEN ITALIË EN OOSTENRIJK.

Een Oostenrijk-Hongaarsche Ski-patrouille op den Mont Cevedale. — De Mont Cevedale, ook wel Zufall-Spitze geheeten, is een bergtop ter hoogte van 3774 Meter in de Ortler-groep van de Tiroolsche Alpen aan de Oostenrijksch-Italiaansche grens.

TER VERVANGING VAN DE PAARDEN.

Gaven wij eenigen tijd geleden een foto van een olifant, die voor krijgsdoeleinden gebruikt werd in het Duitsche leger, hierboven brengen wij een foto welke genomen werd in een der munitiefabrieken te Sheffield (Engeland), waar men eveneens een olifant aan 't werk heeft, die de arbeidskracht van vijf paarden uitspaart.